

Een blad van formaat

Dit jaar is de Schweizerische Bienen-Zeitung (die al bezig is aan haar 124ste jaargang!) afgestapt van het het oude vertrouwde A5-formaat en overgegaan naar A4. Wat betreft de vormgeving is het blad er hierdoor inderdaad op vooruitgegaan. Vooral de vele, kwalitatief vrijwel altijd voortreffelijke, kleurenfoto's komen nu beter tot hun recht en de lay-out werd wat overzichtelijker. Het blad verschijnt twaalf maal per jaar, heeft 64 pagina's en een oplaag van 16000 exemplaren. Inhoudelijk is er niet veel veranderd, maar dat was ook niet nodig: al sinds jaar en dag is bijna elk nummer de moeite waard.

166

Een zekere faam heeft het blad (dat uitgegeven wordt door de vereniging van Duits-Zwitserse en Reto-Romaanse imkers) met de vaste rubriek 'Apistischer Monatsbericht' genaamd. Maar liefst 64 waarnemingsstations, die ongeveer driekwart van het hele land bestrijken, brengen maandelijks uitvoerig verslag uit van het wel en wee van de bijen en alles wat te maken heeft met het weer, het klimaat, de honingopbrengst, het voedselverbruik (elk station heeft een weegschaalvolk), ziektebestrijding, het aantal vliegdagen, enz. enz. Drie volle A4-pagina's stelt het blad voor de verslaggeving ter beschikking. Als 'Stationsleiter' kiest men ervaren en secure imkers op wie men kan vertrouwen. Vaak voegen zij aan hun verslag nog wat korte persoonlijke opmerkingen toe. Zo schreef de beheerder van het station Tiefencastel (850 m) over de maand december jl. bijvoorbeeld het volgende. 'Weliswaar weinig zon, maar wel veel föhn, die de vele sneeuw van november deed wegsmelten. Wat jammer toch! Of moeten we ons langzamerhand de echte winter ontnemen? Dat zou slecht zijn voor de streek waar ik woon en helemaal en absoluut niet goed voor onze bijen'. En uit het westen van het land schreef een collega over diezelfde maand: 'Wat is er met de winter aan de hand? Kinderen blijven ook zonder sleetje rijden gezond, maar bijen niet zonder voldoende winterrust. Ondanks een paar nachten vorst begonnen verschillende planten al uit te lopen. Winter, kom nu, en niet in mei!'

Van Oonk tot Zoet

In het verleden hebben we in ons land ook wel af en toe een dergelijke rubriek gekend, maar die werd dan vrijwel altijd verzorgd door slechts één imker, die dan ook alleen over zijn eigen woongebied kon schrijven. Zo kende het tijdschrift 'De Practische Imker' -ik schreef al eerder over dat blad - in de jaren dertig de

rubriek 'Maandoverzicht', zorgvuldig bijgehouden door de in het Gelderse Warnsveld wonende imker/weerkundige A. Oonk. Uitvoerig beschreef hij de weersomstandigheden van de afgelopen maand, de ontwikkeling van de bijenvolken, het verloop van de dracht, enz. Over de maand juli 1931 schreef hij onder meer: 'De koloniën zijn over het algemeen flink ontwikkeld, worden voor de heide opnieuw gegroepeerd, terwijl de broedaanzet in de tweede helft van juli door voeding werd bevorderd. Op 13 juli begonnen sommige volken met de darrenslacht. Op 26 juli brachten wij een bezoek aan de heide en constateerden dat deze er prachtig voor stond; zij had krachtige, lange loten gemaakt en beloofde zeer veel. Trouwens de weersomstandigheden waren voor een flinke ontwikkeling nog gunstiger dan vorig jaar. Toen begonnen de uitgebreide regens pas in juli en duurden voort tot 17 augustus, terwijl er nu een zeer natte meimaand en julimaand aan de bloei voorafgingen. De bloei zal ongeveer op de normale tijd beginnen; de volken dienen circa 10 augustus op de hei aanwezig te zijn'. Uiteindelijk zou de heideoogst dat jaar tegenvallen. Oonk: 'Toen de bijenvolken medio september weer thuis waren, bleek dat in de honingkamers zeer weinig was gebouwd, alleen in de broedkamers was - het aanhoudende slechte weer in ogenschouw genomen - nog tamelijk wat verzameld. Het gewin was op de oostelijke Veluwe slecht, hoewel de hei er prachtig bloeide'.

Maandoverzichten zoals die in Zwitserland, of vroeger die van Oonk, kennen we bij mijn weten tegenwoordig niet in ons land. Hoewel... Een heel klein rudimentair restantje bestaat er toch nog steeds! En zelfs in ons eigen 'Bijen', in de vorm van een kwartkoloms 'Het-weer-in-de-maand'-overzichtje van de gemiddelde weersomstandigheden van de afgelopen vijf jaren. A. Oonk heet nu Ko Zoet. Ga er mee door Ko, het hoort bij jouw altijd interessante rubriek, ook al zijn er, volgens veel imkers uit mijn omgeving, te veel maanden die 'koud', 'zeer nat' of 'zeer somber' zijn. Is daar niet iets aan te doen?